

FOLKETINGSTIDENDE A

FOLKETINGET

Lovforslag nr. L 40

Folketinget 2015-16

Fremsat den 4. november 2015 af beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social pension og lov om arbejdsskadesikring

(Regulering af folkepensionsalderen, ændring af revisionsbestemmelsen m.v.)

§ 1

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 10 af 12. januar 2015, som ændret senest ved lov nr. 1000 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 1 a, stk. 1, nr. 5, ophæves, og i stedet indsættes:
»5) 67 år for personer, der er født i perioden fra den 1. juli 1955 til den 31. december 1962.
- 6) 68 år for personer, der er født efter den 31. december 1962.«

2. I § 72 e ændres »2015« til: »2020«.

§ 2

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret senest ved lov nr. 1490 af 23. december 2014, foretages følgende ændring:

1. § 89 affattes således:

»§ 89. En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsige en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov, lov om social pension eller af ændringer af disse love.«

§ 3

Loven træder i kraft den 29. december 2015.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Efter lov om social pension skal det i 2015 og derefter hvert 5. år beregnes, om folkepensionsalderen skal reguleres. Folkepensionsalderen fastsættes som beregnet efter lovens reguleringsbestemmelser med virkning fra 1. januar i kalenderåret 15 år efter det år, hvori folkepensionsalderen reguleres.

En beregning af folkepensionsalderen efter lovens regler viser, at folkepensionsalderen i 2015 skal reguleres med 1 år og fastsættes til 68 år med virkning fra 1. januar 2030.

Det foreslås derfor, at folkepensionsalderen fastsættes til 68 år for alle født efter 31. december 1962, dvs. for personer, der fylder 67 år i 2030 eller senere. Samtidig foreslås, at lovens revisionsbestemmelse ændres således, at næste regulering af folkepensionsalderen skal ske i 2020, dvs. at der i 2020 skal fremsættes lovforslag om regulering af folkepensionsalderen.

De gældende bestemmelser om regulering af folkepensionsalderen blev indført ved lov nr. 1586 af 20. december 2006. Lovændringen var et led i udmøntningen af den politiske aftale af 20. juni 2006 om en velfærdsreform.

Tilbagetrækningsreformen fra 2011 indebar en fremrykning på 5 år til 2019-22 af den ved velfærdsreformen vedtagne gradvise forhøjelse af folkepensionsalderen fra 65 til 67 år, men ændrede ikke ved reguleringsmekanismen.

Formålet med reguleringen af folkepensionsalderen er at sikre, at danskernes stigende levetid også fører til flere aktive år på arbejdsmarkedet. Reguleringen af folkepensionsalderen bidrager til at gøre pensions- og tilbagetrækningssystemet mere robust over for stigende levetid, at sikre finansiering af det danske velfærdssamfund mange år fremover, og at give plads til større udgifter til sundhed og pleje, når der bliver flere ældre.

Formålet med revisionsbestemmelsen er at sikre, at en eventuel forhøjelse af folkepensionsalderen sker ved lov. Baggrunden herfor er, at fastlæggelsen af folkepensionsalderen har central betydning for borgernes planlægning af deres arbejdsliv og supplerende pensionsopsparing.

Forhøjelsen af pensionsalderen indebærer en forøgelse af udgifterne til arbejdsskadeerstatning. Ændringen af arbejdsskadesikringsloven har til formål at sikre, at de sikringspligtige arbejdsgivere ikke kan opsi en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, der alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af den forhøjede folkepensionsalder. Samtidig indebærer ændringen, at det samme gælder for fremtidige ændringer af både arbejdsskadesikringsloven og lov om social pension.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Regulering af folkepensionsalderen

2.1.1. Gældende ret

Der skal i henhold til § 72 e i lov om social pension fremsættes lovforslag om revision af lovens § 1 a i 2015. I henhold til § 1 a, stk. 2, skal det i 2015 og derefter hvert 5. år beregnes, om folkepensionsalderen for personer født efter 31. december 1962 skal reguleres. Folkepensionsalderen fastsættes som beregnet efter lovens § 1 a med virkning fra 1. januar i kalenderåret 15 år efter det år, hvori folkepensionsalderen reguleres.

De gældende bestemmelser i lovens § 1 a og § 72 e om regulering af folkepensionsalderen (§ 1 a) og om revision af § 1 a (§ 72 e) blev indført ved lov nr. 1586 af 20. december 2006. Lovændringen var et led i udmøntningen af den politiske aftale af 20. juni 2006 om en velfærdsreform.

Folkepensionsalderen er 65 år i 2015 og forhøjes til 67 år i årene 2019-22 med ½ år hver 1. januar i perioden. En persons folkepensionsalder afhænger af fødselsdatoen, som vist i tabellen nedenfor.

Folkepensionsalderen skal efter lovens § 1 a, stk. 3, fastsættes til den gennemsnitlige levetid for 60-årige i de seneste 2 år tillagt en forudsat stigning i levetiden på 0,6 år og fratrukket en forudsat folkepensionsperiode på 14,5 år. Der afrundes til nærmeste halve år. Folkepensionsalderen reguleres med højst 1 år ad gangen. Folkepensionsalderen fastsættes med virkning pr. 1. januar i kalenderåret 15 år efter det år, hvori folkepensionsalderen reguleres.

Sammenhæng mellem fødselsdato og folkepensionsalder

Fødselsdato	Folkepensionsalder
31. december 1953 eller tidligere	65 år
1. januar 1954 - 30. juni 1954	65 ½ år
1. juli 1954 - 31. december 1954	66 år
1. januar 1955 - 30. juni 1955	66 ½ år
1. juli 1955 - 31. december 1962	67 år
1. januar 1963 eller senere	67 år + evt. regulering

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det fremgår af § 72 e i lov om social pension, at beskæftigelsesministeren i 2015 skal fremsætte lovforslag om revision af lovens § 1 a, der fastsætter folkepensionsalderen.

Det fremgår af lovens § 1 a, stk. 2, at det i 2015 og derefter hvert 5. år skal beregnes, om folkepensionsalderen for personer født efter 31. december 1962 skal reguleres.

Beregningen af folkepensionsalderen er fastlagt i lovens § 1 a, stk. 3. Beregningen tager udgangspunkt i den gennemsnitlige levetid for en 60-årig i de seneste to år (2013-14) på grundlag af Danmarks Statistiks opgørelse heraf. Den gennemsnitlige levetid for en 60-årig er 83,3 år ifølge Danmarks Statistiks dødelighedstavle for 2013-14. Folkepensionsalderen skal derfor efter lovens § 1 a, stk. 3, beregnes til: $83,3 + 0,60 - 14,5 = 69,4$ år. Den således beregnede folkepensionsalder skal efter loven afrundes til nærmeste halve år, dvs. her til 69,5 år. Da folkepensionsalderen efter loven højst kan reguleres med 1 år ad gangen, skal folkepensionsalderen fastsættes til 68 år med virkning fra 2030. Det vil sige, at folkepensionsalderen for personer født 1. januar 1963 eller senere bliver 68 år. Folkepensionsalderen fastsættes med virkning pr. 1. januar i kalenderåret 15 år efter det år, hvori folkepensionsalderen reguleres, dvs. 1. januar 2030.

Forhøjelse af folkepensionsalderen har betydning for ydelser efter en række andre love med aldersgrænser, som refererer til folkepensionsalderen (eventuelt via efterlønsalderen), herunder lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om fleksydelse, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om sygedagpenge, lov om arbejdsskadesikring, lov om delpension, lov om tjenestemandspension, lov om tjenestemænd, lov om pas til danske statsborgere m.v., lov om planlægning, lov om forurenede jord, ejendomsværdiskatteloven, lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, lov om lån til betaling af ejendomsskatter, lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om social service, lov om vederlag og pension m.v. for ministre, lov om statens voksenuddannelsesstøtte, udlændingeloven og lov om valg til Folketinget.

For eksempel er efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fastsat til 3 år før folkepensionsalderen for personer født efter den 31. december 1962. Forhøjelsen af efterlønsalderen sker således med et varsel på 12 år, dvs. med virkning fra 2027. Forhøjelse af folkepensionsalderen med virkning fra 2030 medfører dermed økonomiske konsekvenser for efterlønsordningen i 2027.

Endvidere er for eksempel pensionsudbetalingsalderen, jf. § 1 a i lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), fastsat til 5 år før folkepensionsalderen for personer født efter 30. juni 1960.

2.2 Ændring af revisionsbestemmelsen (§ 72 e)

2.2.1. Gældende ret

I henhold § 72 e i lov om social pension skal beskæftigelsesministeren i 2015 fremsætte lovforslag om revision af lovens § 1 a, som fastsætter folkepensionsalderen.

Det fremgår af lovens § 1 a, stk. 2, at det i 2015 og derefter hvert 5. år skal beregnes, om folkepensionsalderen for personer født efter 31. december 1962 skal reguleres.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Revisionsbestemmelsen blev indført ved lov nr. 1586 af 20. december 2006. Lovændringen var et led i udmøntningen af den politiske aftale af 20. juni 2006 om en velfærdsreform. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der mellem forligspartierne er enighed om, at en eventuel forhøjelse af folkepensionsalderen skal ske ved lov, samt at baggrunden herfor er, at partierne finder, at fastlæggelsen af folkepensionsalderen har særdeles central betydning for borgernes planlægning af deres arbejdsliv.

Det er endvidere anført i lovforslagets bemærkninger, at uanset om der sker en regulering af folkepensionsalderen eller ej, skal revisionsbestemmelsen ændres, således at der 5 år senere igen skal tages stilling til revision. På den baggrund foreslås, at revisionsbestemmelsen ændres således, at det fastsættes, at der i 2020 skal fremsættes lovforslag om revision af lovens § 1 a.

2.3. Ændring af lov om arbejdsskadesikring

2.3.1. Gældende ret

Forhøjelsen af folkepensionsalderen medfører merudbetalinger efter lov om arbejdsskadesikring. Dette skyldes, at udbetalingen af en løbende erstatning for tab af erhvervsevne og for tab af forsørger sker indtil det tidspunkt, hvor modtageren får ret til folkepension. Samtidig indebærer forhøjelsen af folkepensionsalderen, at erstatninger, der tidligere er udbetalt og fremover udbetales som engangserstatninger (kapitalerstatninger), forhøjes tilsvarende.

Udgifterne til erstatning finansieres af arbejdsgiverne ved betaling af præmie og bidrag til forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring m.fl., der udbetaler erstatningerne til tilskadekomne og efterladte.

Det fremgår af § 89 i arbejdsskadesikringsloven, at ved ændringer af arbejdsskadesikringsloven, der medfører meromkostninger til erstatning m.v. - og dermed meromkostninger for forsikringstagerne (arbejdsgiverne) - kan forsikringstagerne ikke opsige forsikringerne på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af lovændringen.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Forhøjelsen af folkepensionsalderen har betydelige meromkostninger på arbejdsskadeområdet, og Beskæftigelsesministeriet vurderer, at det ikke kan udelukkes, at disse meromkostninger vil kunne påvirke forsikringsselskabernes præmieopkrævning fremadrettet. Den gældende formulering af § 89 i arbejdsskadesikringsloven tager alene højde for de meromkostninger, der var en følge af blandt andet de nye skadebegreber, der blev indført ved lov nr. 422 af 10. juni 2003. Bestemmelsen tager ikke højde for efterfølgende ændringer af arbejdsskadesikringsloven. Der er derfor ved ef-

terfølgende ændringer af arbejdsskadesikringsloven, der har haft meromkostninger til følge, medtaget en bestemmelse svarende til § 89 i pågældende ændringslov.

Beskæftigelsesministeriet foreslår, at reglen om forsikringstageres manglende adgang til at opsig eksisterende forsikringsaftaler udvides, således at den omfatter ændringer af både lov om social pension og ændringer af arbejdsskadesikringsloven, der medfører meromkostninger for forsikringstagerne (arbejdsgiverne).

Herved sikres, at forsikringstagerne ikke kan opsig forsikringsaftaler på grund af en forhøjelse af præmien, der alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne som følge af disse ændringer, herunder meromkostninger som følge af forhøjelsen af folkepensionsalderen.

Forslaget er udmøntet i lovforslagets § 2.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Folkepension, efterløn m.v.

Regulering af folkepensionsalderen som følge af udviklingen i levetiden er en del af aftalen om en velfærdsreform fra

2006, som blev udmøntet i lov nr. 1586 af 20. december 2006. I forhold til *gældende aldersgrænser*, som vedtaget med tilbagetrækningsaftalen, indebærer reguleringen af folkepensionsalderen i 2030 og efterlønsalderen i 2027 (direkte) mindreudgifter til folkepension og efterløn, samt (afledte) merudgifter til bl.a. førtidspension og en række øvrige overførsler i årene omkring 2030, jf. nedenstående tabel. Da lovforslagets forhøjelse af folkepensionsalderen imidlertid er en udmøntning af aftalte principper for levetidsindeksring fastsat ved lov, indgår den allerede i udgangspunktet for de samfundsøkonomiske fremskrivninger. Det er med andre ord allerede indregnet i vurderingen af de offentlige finansers holdbarhed, at aldersgrænserne vil blive reguleret i overensstemmelse med de aftalte principper. Det vil derfor ikke have økonomiske konsekvenser at gennemføre forslaget, men indebære et betydeligt finansieringsunderskud, hvis forslaget ikke gennemføres. Det skønnes, at levetidsindeksringen af pensionsalderen bidrager til en styrkelse af den finanspolitiske holdbarhed med størrelsesorden 60 mia. kr. (2015-niveau).

Mia. kr., 2015-niveau	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Folkepensionsalder	67 år	67 år	67 år	68 år	68 år	68 år	68 år	68 år
Folkepension:								
Helårsmodtagere (i tus.)	0	0	0	-70	-74	-76	-78	-77
Udgifter	0,0	0,0	0,0	-8,2	-8,6	-8,9	-9,1	-9,0
Efterløn:								
Helårsmodtagere (i tus.)	-9	-8	-12	1	1	-4	-3	-4
Udgifter	-1,5	-1,5	-2,0	0,2	0,3	-0,7	-0,5	-0,8
Førtidspension:								
Helårsmodtagere (i tus.)	0	1	1	16	17	18	18	18
Udgifter	0,1	0,1	0,2	3,0	3,1	3,2	3,3	3,3
Øvrige overførsler:								
Helårsmodtagere (i tus.)	2	2	3	12	12	13	14	14
Udgifter	0,6	0,6	0,6	1,8	1,9	2,0	2,0	2,0
Udgifter i alt	-0,8	-0,8	-1,2	-3,2	-3,4	-4,4	-4,3	-4,3

Anm. : Der er korrigeret for afrundingsafvigelser i opgørelsen af udgifter i alt.

3.2. Arbejdsskadeerstatninger

Arbejdsskadeerstatninger tilkendes frem til folkepensionsalderen. Forhøjelse af folkepensionsalderen fra 67 til 68 år med virkning fra 2030 skønnes at medføre en samlet merudgift på ca. 152 mio. kr. årligt, til arbejdsskadeerstatninger, når ændringen er fuldt indfaset i 2030. Hertil kommer en stigning i arbejdsmiljøbidraget på 2 mio. kr. og en stigning i arbejdsskadeafgiften på ca. 21 mio. kr. Det vil sige en samlet årlig merudgift på ca. 175 mio. kr., hvoraf ca. 48 mio. kr. vedrører de offentlige arbejdsgivere. Ved fremtidige forhøjelser af pensionsalderen kan der forventes yderligere årlige

merudgifter til arbejdsskadeerstatninger i tillæg til de udgifter, som her er beregnet.

Merudgiften i året, hvor lovændringen træder i kraft, vil være væsentlig højere end i de følgende år, idet forsikrings-selskaberne for at opfylde solvenskravene i medfør af lovgivningen om finansielle virksomheder, skal foretage hensættelser til sikring af de yderligere erstatningsudgifter, der er en følge af forhøjelsen, i forhold til tidligere skadeår. Dette gælder både år, hvor lovforslaget træder i kraft. Dette gælder både sager, hvor der endnu ikke er udmålt en endelig arbejdsskadeerstatning på lovforslagets ikrafttrædelsestidspunkt, og sager, hvor der før ikrafttrædelsen er udmålt en endelig er-

statning, som skal genoptages og forhøjes. Der foretages alene hensættelser i sager om ulykker, men ikke i sager om erhvervssygdomme. Princippet bag hensættelserne er, at de skønnede fremtidige udgifter opgøres til nutidsværdi og dækkes med yderligere hensættelser det år, hvor lovforslaget træder i kraft. Ved skønnet over merudgifterne på arbejdsulykkesområdet er der regnet med hensættelser i ulykkesager, både for de private arbejdsgivere og for staten, regionerne og kommunerne.

Det skønnes, at merudgiften inkl. arbejdsmiljøbidrag og arbejdsskadeafgift i året for ikrafttræden er på ca. 1 mia. kr., som vedrører skadesårgangene 2004 – 2015, hvoraf merudgiften for offentlige arbejdsgivere udgør 264 mio. kr. Skøn-

nene er behæftet med betydelig usikkerhed. Ved fremtidige forhøjelser af pensionsalderen vil der på samme måde kunne forventes at være ekstraordinære merudgifter det første år lovgivningen træder i kraft som følge af solvensreglerne.

Arbejdsskadestyrelsen skal genoptage ca. 5.500 sager, hvori der er tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne til det fyldte 67. år, og hvor folkepensionsalderen nu forhøjes. De administrative udgifter i forbindelse med genoptagelse udgør cirka 14 mio. kr.

De økonomiske konsekvenser af denne del af lovforslaget fremgår i hovedtræk af tabellen nedenfor.

Merudgiften til arbejdsskadeerstatninger ved at folkepensionsalderen hæves fra 67 år til 68 år (mio. kr. i 2015-niveau).

	Stat	Region	Kommuner	Offentlige i alt	Private arbejdsgivere	Merudgifter i alt
2015	80	27	157	264	742	1.005
2016	11	4	21	36	100	136
2017	10	3	20	34	93	127
2018	11	4	21	35	97	132
2019	11	4	22	37	100	137
2020	12	4	22	38	104	142
2030	16	5	28	48	127	175

Anm. : Tallene er afrundet og summer derfor ikke op.

Merudgiften opstår for de forsikrede som en stigning i forsikringspræmierne på ulykkesområdet og som en stigning i bidraget til AES. For de selvforsikrede vil merudgiften opstå som en stigning i udgifterne til arbejdsskadeerstatninger samt en stigning i bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring (AES).

Ændringen vil medføre et skatteprovenu fra den del af udgiften, som vedrører løbende ydelser, idet de løbende ydelser er skattepligtige. Skatteindtægten kommer først fra 2030, hvor erstatningen for det ekstra år, inden folkepensionsalderen nås, kommer til udbetaling. Modsat vil de private arbejdsgivere have fradragsret for udgiften til arbejdsskadesforsikringen allerede på det tidspunkt, hvor betalingen foretages. Fradragsværdien svarer til selskabsskattesatsen. Ved beregningerne er forudsat, at lovforslaget træder i kraft den 29. december 2015.

Lovforslaget indebærer ikke herudover økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

3.3. Forhandling med kommunerne

Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter forud for det tidspunkt, hvor forhøjelsen af folkepensionsalderen får virkning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forhøjelsen af folkepensionsalderen vil medføre øgede udgifter til arbejdsskadeerstatninger, da erstatningerne tilkendes for perioden frem til folkepensionsalderen. De forsikrede arbejdsgivere vil få en merudgift herved som følge

af en stigning i forsikringspræmierne på ulykkesområdet og som en stigning i bidraget til AES.

Arbejdsskadeerstatninger tilkendes frem til folkepensionsalderen. Forhøjelse af folkepensionsalderen fra 67 til 68 år med virkning fra 2030 skønnes at medføre en samlet merudgift på ca. 152 mio. kr. årligt, til arbejdsskadeerstatninger, når ændringen er fuldt indfaset i 2030. Hertil kommer en stigning i arbejdsmiljøbidraget på 2 mio. kr. og en stigning i arbejdsskadeafgiften på ca. 21 mio. kr. Det vil sige en samlet årlig merudgift på ca. 175 mio. kr., hvoraf merudgiften for private arbejdsgivere udgør ca. 127 mio. kr. Ved fremtidige forhøjelser af pensionsalderen kan der forventes yderligere årlige merudgifter til arbejdsskadeerstatninger i tillæg til de udgifter, som her er beregnet

Det skønnes, at merudgiften inkl. arbejdsmiljøbidrag og arbejdsskadeafgift i året for ikrafttræden er på ca. 1 mia. kr., som vedrører skadesårgangene 2004-2015, hvoraf merudgiften for private arbejdsgivere andrager ca. 742 mio. kr. Skønne er behæftet med betydelig usikkerhed. Ved fremtidige forhøjelser af pensionsalderen vil der på samme måde kunne forventes at være ekstraordinære merudgifter det første år lovgivningen træder i kraft som følge af solvensreglerne

På lang sigt, dvs. fra 2030, skønnes forslaget som anført at ville medføre merudgifter for de private arbejdsgivere på samlet cirka 127 mio. kr. Reguleringen af folkepensionsalderen skønnes dog samlet set at medføre positive strukturelle virkninger for erhvervslivet m.v.

Der vil være visse administrationsomkostninger i forsikringsselskaber m.fl. i forbindelse med de ekstra udbetalin-

ger. Derudover skønnes der ikke at være administrative eller øvrige efterlevelseseomkostninger for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 22. september 2015 til den 20. oktober 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation (AC), Arbejdsmarke-

dets Erhvervssygdomssikring, ASE, ATP, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Business Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Danske Handicaporganisationer, Danske Seniorer, Danske Regioner, Dansk Socialrådgiverforening, Den danske Aktuarforening, Det Centrale Handicapråd, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Forsikring & Pension, Frie Funktionærer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere GLS-A, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lederne, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverorganisationer, Socialchefforeningen, Udbetaling Danmark og Ældre Sagen.

9. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Merudgift til arbejdsskadeerstatninger: 2015: 264 mio. kr. 2016: 36 mio. kr. 2017: 34 mio. kr. 2018: 35 mio. kr. 2019: 37 mio. kr. 2020: 38 mio. kr. 2030: 48 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	14 mio. kr. til genoptagelse af arbejdsskadesager.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive strukturelle virkninger for erhvervslivet m.v. af den højere folkepensionsalder.	Merudgift til forsikringspræmier og hensættelser: 2015: 742 mio. kr. 2016: 100 mio. kr. 2017: 93 mio. kr. 2018: 97 mio. kr. 2019: 100 mio. kr. 2020: 104 mio. kr. 2030: 127 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Visse administrationsomkostninger i forsikringsselskaber m.fl. i forbindelse med de ekstra udbetalinger.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Det bemærkes, at der af tabellen ikke fremgår økonomiske konsekvenser for det offentlige til folkepension, efterløn og andre overførsler, idet reguleringen af folkepensionsalderen i 2030 som følge af lovforslaget allerede indgår i forudsætningerne for finanspolitikken. Det vil derimod have betydelige økonomiske konsekvenser, hvis forslaget ikke vedtages.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Folkepensionsalderen er efter gældende regler:

Fødselsdato	Folkepensionsalder
31. december 1953 eller tidligere	65 år
1. januar 1954 - 30. juni 1954	65 ½ år
1. juli 1954 - 31. december 1954	66 år
1. januar 1955 - 30. juni 1955	66 ½ år
1. juli 1955 – 31. december 1962	67 år
1. januar 1963 eller senere	67 år + evt. regulering

Det foreslås, at folkepensionsalderen fastsættes til 68 år for personer født 1. januar 1963 eller senere. Folkepensionsalderen skal i 2015 efter § 1 a, stk. 3, i lov om social pension fastsættes til den gennemsnitlige levetid for 60-årige i de seneste 2 år tillagt en forudsat stigning i levetiden på 0,6 år og fratrukket en forudsat folkepensionsperiode på 14,5 år. Da den gennemsnitlige levetid for en 60-årig de seneste to år (2013-14) er 83,3 år ifølge Danmarks Statistiks dødelighedst-

avle for 2013-14, bliver den beregnede folkepensionsalder 69,4 år. Den således beregnede folkepensionsalder skal efter loven afrundes til nærmeste halve år. Folkepensionsalderen reguleres efter loven med højst 1 år ad gangen. Folkepensionsalderen skal derfor i 2015 forhøjes med 1 år til 68 år med virkning pr. 1. januar 2030, dvs. den 1. januar i kalenderåret 15 år efter det år, hvori folkepensionsalderen reguleres.

Folkepensionsalderen bliver efter forslaget:

Fødselsdato	Folkepensionsalder
31. december 1953 eller tidligere	65 år
1. januar 1954 - 30. juni 1954	65 ½ år
1. juli 1954 - 31. december 1954	66 år
1. januar 1955 - 30. juni 1955	66 ½ år
1. juli 1955 – 31. december 1962	67 år
1. januar 1963 – 31. december 1966	68 år
1. januar 1967 eller senere	68 år + evt. regulering

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 2

Efter revisionsbestemmelsen i § 72 e skal beskæftigelsesministeren i 2015 fremsætte lovforslag om revision af lovens § 1 a. Denne revisionsbestemmelse blev indført ved lov nr. 1586 af 20. december 2006. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens § 1 a, stk. 2, hvor det fremgår, at det i 2015 og derefter hvert 5. år skal beregnes, om folkepensionsalderen for personer født efter 31. december 1962 skal reguleres. I bemærkninger til lovforslaget til ovennævnte lov er anført, at uanset om der sker en regulering af folkepensionsalderen eller ej, skal revisionsbestemmelsen ændres, således at der 5 år senere igen skal tages stilling til revision.

På den baggrund foreslås, at revisionsbestemmelsen ændres således, at det fastsættes, at der i 2020 skal fremsættes lovforslag om revision af lovens § 1 a.

Til § 2

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i § 89 i arbejdsskadesikringsloven kan forsikringstagerne ikke opsige forsikringerne uden for hovedforfald på grund af præmiestigninger, der alene var en følge af blandt andet indførelsen af de nye skadebegreber ved lov nr. 422 af 10. juni 2003.

Bestemmelsen tager ikke højde for efterfølgende ændringer af arbejdsskadesikringsloven eller af anden lovgivning. Ved efterfølgende ændringer af arbejdsskadesikringsloven, der har medført meromkostninger, er der derfor medtaget en tilsvarende bestemmelse i pågældende ændringslov.

Det foreslås at fremtidssikre § 89 i arbejdsskadesikringsloven således, at den får et generelt indhold og kan anvendes ved fremtidige ændringer af både arbejdsskadesikringsloven og lov om social pension, der medfører meromkostninger på

arbejdsskadeområdet og dermed behov for, at forsikringselskaberne forhøjer præmierne til forsikringstagerne i en forsikringsperiode.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at fremtidige ændringer af såvel arbejdsskadesikringsloven som lov om social pension, der medfører meromkostninger for arbejdsgiverne og dermed behov for præmieforhøjelser vedrørende arbejdsskadeforsikringen, ikke kan danne grundlag for en opsigelse af eksisterende forsikringsaftaler vedrørende arbejdsskadeforsikringen. Det forudsættes, at præmieforhøjelsen alene vedrører de pågældende lovændringer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 29. december 2015. Hvis forhøjelsen af folkepensionsalderen som forudsat skal have virkning fra 1. januar 2030, skal loven træde i kraft i 2015.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 10 af 12. januar 2015, som ændret senest ved lov nr. 1000 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

§ 1 a. Folkepensionsalderen er:

- 1) 65 år for personer, der er født før den 1. januar 1954.
- 2) 65½ år for personer, der er født i perioden fra den 1. januar 1954 til den 30. juni 1954.
- 3) 66 år for personer, der er født i perioden fra den 1. juli 1954 til den 31. december 1954.
- 4) 66½ år for personer, der er født i perioden fra den 1. januar 1955 til den 30. juni 1955.
- 5) 67 år for personer, der er født efter den 30. juni 1955.

Stk. 2-3. ...

§ 72 e. Socialministeren fremsætter i 2015 forslag om revision af denne lovs § 1 a.

§ 89. En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsige en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov.

1. § 1 a, stk. 1, nr. 5, ophæves, og i stedet indsættes:

- »5) 67 år for personer, der er født i perioden fra den 1. juli 1955 til den 31. december 1962.
- 6) 68 år for personer, der er født efter den 31. december 1962.«

2. I § 72 e ændres »2015« til: »2020«.

§ 2

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret senest ved lov nr. 1490 af 23. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 89 affattes således:

»§ 89. En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsige en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov, lov om social pension eller af ændringer af disse love.«

§ 3

Loven træder i kraft den 29. december 2015.